

USNESENÍ

(anonymizovaný opis)

Vrchní soud v Praze projednal v neveřejném zasedání konaném dne 8. prosince 2025 odvolání státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze podané v neprospěch obžalovaných [příjmení] [příjmení], [datum narození] v Chorvatské republice, státní příslušník [příjmení] republiky, trvale bytem [adresa], [jméno] [jméno], [datum narození] v [obec], trvale bytem [adresa], a [jméno] [příjmení], [datum narození] ve [obec], trvale bytem [adresa], proti rozsudku Městského soudu v Praze ze dne 30. května 2025 č. j. 49 T 10/2024-4247, a rozhodl

takto:

Z podnětu odvolání státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze se podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c) trestního řádu napadený rozsudek zrušuje ve výroku, jímž byli obžalovaní [příjmení] [příjmení], [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení] zproštěni obžaloby, ve výroku o trestu ve vztahu k obžalovanému [příjmení] [příjmení], a podle § 259 odst. 1 trestního řádu se v rozsahu zrušení věc vrací soudu prvního stupně.

Odůvodnění:

1. Rozsudkem Městského soudu v Praze ze dne 30. května 2025 č. j. 49 T 10/2024-4247 (dále také jen, „napadený rozsudek“), byl obžalovaný [příjmení] [příjmení] uznán vinným přečinem nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku, za který mu byl podle § 67 odst. 2 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku ve spojení s § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku uložen peněžitý trest ve výměře 100 celých denních sazeb o výši 100 Kč, tj. v celkové výši 100 000 Kč. Dále napadeným rozsudkem byli obžalovaní [příjmení] [příjmení], [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení] podle § 226 písm. a) trestního řádu zproštěni obžaloby státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 27. 11. 2024 sp. zn. 1 KZV 236/2023 pro skutek jehož se měli dopustit tím, že společně, ačkoliv nedisponovali potřebným povolením k nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy, tedy bez povolení, neoprávněně a v rozporu s ustanoveními § 3 odst. 2 a § 4 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, ve znění pozdějších předpisů, s vědomím, že kokain je uveden jako látka omamná v příloze č. 1 nařízení vlády č. 463/2013, o seznamech návykových látek, které podle § 44c zákona č. 167/1998, o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů stanoví seznamy omamných a psychotropních látek, jako členové organizované skupiny působící ve více státech, s dílčí dělbou práce, s vědomím, že se dopouští protiprávního jednání v rámci organizované skupiny, s rozdělením jednotlivých rolí v rámci skupiny, vedeni záměrem podílet se a profitovat na nezákonném obchodu s omamnými a psychotropními látkami, zejména pak s látkou kokain, a v úmyslu ve velkém rozsahu opatřit tyto látky dalším blíže neustanoveným osobám, přičemž každý člen organizované skupiny se podílel na páchání trestné činnosti níže uvedeným způsobem: obžalovaný [příjmení] [příjmení] řídil a koordinoval chod organizované skupiny působící minimálně na území České republiky, Spolkové republiky Německo a států Jižní Ameriky, Olsi Syziu (samostatně trestně stíhaný ve Spolkové republice Německo) působil ve Spolkové republice Německo jako osoba zajišťující komunikaci, odběr a nakládku omamných látek od dosud neustanovené osoby v Jižní Americe, obžalovaný [jméno] [jméno] zprostředkoval transport a samotný dovoz omamných látek nejprve z Jižní Ameriky do Evropy, posléze i po Evropě, a obžalovaný [jméno] [příjmení] zprostředkoval a zajišťoval vzájemné kontakty mezi jednotlivými články této skupiny a poskytoval zázemí pro její fungování, když nejméně v období od listopadu 2021 do srpna 2022 zorganizovali dovoz zakázané látky kokain ve velkém rozsahu, přičemž kokain byl dosud neznámou osobou na blíže nezjištěném místě v Jižní Americe uložen do papírových krabic společně s banány, které byly v rámci transportu užity jako krytí skutečného

obsahu, když tyto krabice s kokainem byly následně uloženy do kontejnerů určených k přepravě lodí po moři, dále byly dopraveny do přístavu v Hamburku, následně byl po vyložení kokain transportován do jiných států Evropy, kde byl dále distribuován v rámci nižších článků řetězce organizované struktury, kdy konkrétně: v době od 16. 11. 2021 do 23. 8. 2022, v [obec] a na dalších místech České republiky, Evropy (minimálně ve Spolkové republice Německo) a na přesně nezjištěném místě v Jižní Americe zorganizovali přípravu dovozu omamné látky kokain do Evropy, kdy [příjmení] [příjmení] a [anonymizována dvě slova] zajistili u neustanovené osoby v Jižní Americe nákup a nakládku kokainu, přičemž se jednalo o množství nejméně 300 kg této látky, kdy na každé ze tří přepravních palet bylo uloženo 10 balení obsahujících po 1 kg kokainu v každé krabici, [příjmení] [příjmení] po celou dobu organizovanou skupinu vedl a organizoval jednotlivé činnosti dalších článků skupiny, [jméno] [příjmení] zprostředkoval kontakty a propojení jednotlivých členů skupiny a poskytoval jim prostory pro konspirativní schůzky, kde docházelo k plánování jednotlivých dílčích jednání směřujících k dovozu kokainu, [jméno] [jméno] využil svého postavení u zaměstnavatele LIDL Česká republika, v.o.s., a jako vedoucí sekce nákup ovoce a zeleniny obstaral veškeré potřebné záležitosti spojené s logistikou, a to především s dopravou krabic obsahujících kokain u společnosti CARGO-HORTIM s.r.o., dále zajistil možnost přesného sledování nakládky přepravované zásilky na loď pomocí tzv. aktualizací, které sdílel na speciálním telefonu (označovaném jako Dárek), který si mezi sebou předávali jednotliví členové skupiny, přičemž k samotnému vyplutí lodi, na které byly naloženy tři přepravní kontejnery obsahující krabice banánů, ve kterých byla ukryta látka kokain, došlo přibližně dne 4. 6. 2022, loď i s kontejnery doplula do přístavu v Hamburku, ve Spolkové republice Německo, kde nejméně dne 19. 8. 2022 proběhla nakládka a přeprava kontejnerů s krabicemi obsahujícími banány a látku kokain, kterou zajistila společnost AZ TRANS S.A, IČ: LU25143751, sídlem 336 Route d'Esch, 4521 Belvaux, Luxembourg, do blíže neustanoveného státu Evropy, kterou pro transport zajistil [jméno] [jméno], neboť byla na základě jeho žádosti zakomponována do přepravní flotily společnosti CARGO-HORTIM s.r.o., přičemž za účast na tomto zakázaném obchodu s látkou kokain byla všem členům skupiny, nejpozději dne 23. 8. 2022, vyplacena finanční odměna v blíže nezjištěné výši. Tímto jednáním měli podle podané obžaloby spáchat zvláště závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c), odst. 4 písm. c) trestního zákoníku.

2. Proti citovanému rozsudku Městského soudu v Praze ve lhůtě předpokládané ustanovením § 248 odst. 1 trestního řádu podala v neprospěch všech výše uvedených obžalovaných státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze odvolání, které upřesnil státní zástupce Vrchního státního zastupitelství tak, že je odvolání směřováno do zprošťujícího výroku v neprospěch všech obžalovaných a do výroku o trestu ve vztahu k obžalovanému [příjmení] [příjmení], a to v jeho neprospěch, neboť výrok o peněžitém trestu je postižen chybou v násobku.

3. Státní zástupkyně pak v písemném odůvodnění svého odvolání uvádí, že pokud soud prvního stupně uvádí, že v podané obžalobě absentuje popis konkrétního jednání jednotlivých obžalovaných, kdy z popisu skutku není zřejmé, jaké konkrétní trestné činnosti se každý jednotlivý měl dopustit, namítá, že soud prvního stupně zcela nekriticky převzal vyjádření obhajoby obžalovaných, kterou uplatnili v rámci trestního řízení se závěrem, že skutková věta obžaloby je postavena na zobecněném a příběhovém popisu, nikoliv na právně relevantní individualizaci skutku, kdy dále konstatuje část hodnotících závěrů soudu prvního stupně. K těmto hodnotícím závěrům namítá, že vzhledem ke složitosti celého skutkového děje je třeba na případ nahlížet komplexně, což neznamená pouhé hodnocení každého jednotlivého důkazu zvláště, ale je zároveň nezbytné zasadit důkazy do dlouhé osy okolností a činností jednotlivých aktérů, které tvoří předmětný skutek. [příjmení] mohlo dojít ke spáchání v obžalobě popsánoho trestného činu, bylo nezbytné vytvořit objektivní podmínky pro následné uskutečnění záměru pachatelů, jejichž jednání směřovalo k dokonání zamýšleného zvláště závažného zločinu. Právě

takové podmínky po dobu více než dvou let vytvářela skupina obžalovaných ve spojení s dalšími členy zapojenými do trestné činnosti v dalších zemích. Podmínky pro obchodníky s kokainem, který se dováží, jak je obecně známo, zejména z Jižní Ameriky do Evropy, ukrytý jako kontraband různými způsoby, mimo jiné právě v krabicích s banány, případně s jiným zbožím. Pro pachatele je proto důležité získat informace o dodavatelích této komodity, jakož i dopravcích, což může a nemusí být vždy jediná společnost. Je samozřejmé, že se tak děje skrytým způsobem, aby kontraband byl ze zásilek zboží vyjmut předtím, než je zboží doručeno do místa určení. V daném případě, popis způsobu dopravy kokainu do Evropy vyplývá z komunikace na aplikaci Sky ECC, která je jedním ze zásadních důkazů. Jak bylo prokázáno, obžalované nespojovala žádná obchodní ani jiná činnost, nebyli ani osobami, vyjma obžalovaného [jméno], které by se zabývaly jakýmkoli způsobem dovozem banánů či podnikáním v oblasti dovozu ovoce a zeleniny do České republiky.

4. Konstatuje, že obžalovaný [příjmení] [příjmení] se prezentoval jako důchodce. V rámci finančního šetření bylo zjištěno, že je de facto nemajetný a vykonával činnost pro společnost s příjmem na hranici minimální mzdy. Rovněž tak jeho družka, která se starala o postiženého syna, pobírala sociální dávky ve výši cca 13.000 Kč měsíčně. Obžalovaný [jméno] [příjmení] se zabýval dovozem a prodejem oblečení a nejsou u něho zaznamenány po dobu přípravného řízení žádné aktivity, které by směřovaly, jak sám uváděl, k podnikání v oblasti ovoce či zeleniny a už vůbec ne v oblasti dozrávání banánů. Jediný obžalovaný [jméno] [jméno] byl manažerem ve společnosti L, kde měl na starosti nákup ovoce a zeleniny a mimo jiné i nákup banánů. Státní zástupkyně vznáší otázku, co uvedené osoby spojovalo, když se nejednalo rozhodně o podnikatelské vazby, a s ohledem na zajištěný obsah komunikace, ani o běžné přátelské vztahy. Obžalovaný [příjmení] [příjmení] byl osobou, která byla prokazatelně napojena na osoby zabývající se drogovou trestnou činností jako ostatně i on sám, když byl v minulosti pro drogovou trestnou činnost odsouzen. Ve věci slyšení utajení svědci [jméno] [příjmení] a [jméno] [příjmení], byť k věrohodnosti jejich výpovědí lze mít výhrady, se přihlásili právě proto, že obžalovaný [příjmení] [příjmení] je osobou, která je spojována s drogovým prostředím.

5. Pokud soud prvního stupně v odůvodnění konstatoval, že nikde ve spise se neobjevuje v komunikaci obžalovaných či dalších osob jakákoli zmínka o drogách, resp. kokainu, namítá, že obecně drogová trestná činnost, která je páchána na vysoce sofistikované úrovni latentním způsobem, zejména stran dovozu látky kokainu ze zahraničí, je páchána konspirativně a ani v jiných drogových věcech se osoby, které s drogami nakládají, ať se jedná o jakýkoliv její druh, výslovně o těchto látkách a jejich názvech nezmiňují. Ostatně, ani v aplikaci Sky ECC, která je založena ve spise a o které se pachatelé domnívali, že je bezpečná, není zmínka o kokainu jako takovém a jsou pouze přeposílány fotografie, na kterých je vyobrazen, případně je nazýván zástupnými termíny jako např. chleba. Není neobvyklé, že v zachycené komunikaci v drogových kauzách názvy drog zcela absentují, byť je s nimi prokazatelně nakládáno. Namítá chybnou úvahu soudu prvního stupně, že pokud se o drogách výslovně nehovoří, dovodil, že se právě o drogy nejedná. Pokud soud prvního stupně dále uvádí, že mohlo být nakládáno se zbraněmi, papoušky a dalším, ať již nelegálním či legálním zbožím, je tato argumentace zcela lichá, neboť o takovýchto předmětech se komunikace nevedla a právě naopak, kdy i ze zajištěné fotodokumentace je zřejmé, že předmětem komunikace byly právě drogy a zejména kokain. Pokud by se obžalovaní zabývali dovozem legálních předmětů, pak není žádné vysvětlení pro jejich konspirativní jednání tak, jak vyplynulo z provedených důkazů a jak důkazy vyhodnotila obžaloba.

6. Poukazuje na způsob, jakým byl do České republiky zajišťován dovoz banánů. Souhlasí s tím, že slyšení svědci ze společností HORTIM a CARGO-HORTIM (dopravce) podrobně k těmto otázkám vypovídali. Poukazuje na výpověď svědka [jméno] [příjmení], nadřízeného obžalovaného [jméno] [jméno] ve společnosti L, a stejně tak vyjádření společnosti L, které bylo v přípravném řízení opatřeno. Společnost Lidl uvedla, že sama jako taková nezajišťuje dodávky a

dovozy banánů, ale činila tak prostřednictvím společností HORTIM a CARGO-HORTIM, které zajišťovali dodejce banánů a zároveň i dopravce. Rozhodně společnost L nepožadovala změnu způsobu dovozu banánů a ani zajištění konkrétních dopravců, neboť to pro svou činnost nikdy nepotřebovala a bylo to náplní práce právě společností HORTIM a CARGO-HORTIM. Ze zajištěné e-mailové komunikace mezi obžalovaným [jméno] [jméno] a svědky [příjmení] a [příjmení], který mj. nebyl soudem vyslechnut pro údajnou nadbytečnost, ačkoli na jeho výslechu státní zástupkyně trvala, je zřejmé, že obžalovaný [jméno] [jméno] se dovolával právě výměny způsobu dopravy a zapojení konkrétního dopravce s odkazem na údajné pokyny nadřízených z centrály společnosti LIDL, což však z provedených důkazů v žádném případě nevyplývá.

7. V tomto směru je navozeno zdání, že obžalovaným [jméno] organizovaná nákladní doprava spadá do jeho kompetencí, jakožto nákupčího ovoce a zeleniny pro obchodní řetězec Lidl, ale vzhledem k tomu, že ve svědecké výpovědi jeho nadřízený [příjmení] [příjmení] uvedl, že společnost L nemá přímý vliv na výběr dopravce, kdy neřeší, kdo přesně přepravu provádí, nezjišťuje a ani nesleduje konkrétní kontejnery, stejně pak centrála Lidl v Německu uvedla, že obžalovaného [jméno] nepověřila k oslovení konkrétního dopravce a ani nedostal pokyn ke změně způsobu přepravy banánů z přístavu. Rozhodně tak nelze tvrdit, že v jeho případě šlo o náhodné či běžné úkony v obchodní praxi. Naopak, s přihlédnutím k běžné manažerské praxi v tomto obchodu, je zřejmé, že není v lidských silách, aby manažer na pozici, kterou zastával obžalovaný [jméno] sledoval jednotlivé kontejnery, hlídal dopravce a prováděl další nadstandardní úkony, ke kterým rozhodně nebyl kompetentní. Rovněž státní zástupkyně poukazuje na cenu nového způsobu přepravy, kterou obžalovaný [jméno] prosazoval, kdy rozdíl činil 1 euro na každé krabici s banány. Při množství krabic, které se týdně, měsíčně a ročně přepraví, by se cena přepravy, ale i zboží pro koncové zákazníky, mnohonásobně zvýšila. I kdyby se jednalo o čistě profesní aktivity, nebyl žádný důvod, aby obžalovaný [jméno] veškeré dění okolo firmy HORTIM, spol. AZ TRANS, [jméno] [příjmení] a Albánců zajižďejících do České republiky, sdílel s obžalovaným [jméno] [příjmení] a veškeré dění (včetně faktur, interní komunikace přes e-mail i SMS) s ním konzultoval, i přes to, že obžalovaný [jméno] [příjmení] neměl v minulosti a ani v současné době žádné zkušenosti s tímto sektorem, nebyl zaměstnancem žádné z těchto společností a ze zajištěných důkazů nebyl zjištěn ani žádný jiný důvod jeho zapojení do obchodních aktivit firmy Lidl. Stejně tak nebylo ze zajištěných materiálů, domovních prohlídek, komunikací ani odposlechů zjištěno, že by obžalovaný [jméno] s [anonymizováno] a [příjmení] vyvíjeli jakoukoli snahu o založení společnosti, plánování, průzkum trhu či jiné aktivity spojené se zákonným podnikáním. Tomuto nenasvědčovala ani jejich finanční situace. Nelze přehlédnout ani finanční šetření k osobám obžalovaných, kdy obžalovaný [jméno] byl 7 miliónů Kč ve ztrátě u společnosti F a jeho měsíční výdaje mnohdy činily okolo 1 miliónu Kč s tím, že jeho příjem od zaměstnavatele LIDL se pohyboval okolo 200 000 Kč. Obžalovaný [příjmení] vykazoval minimální příjem, a i přesto rodina disponovala majetkem, a z výpovědí a odposlechů vyplynulo, že byl osobou, která půjčovala peníze, což potvrdil i obžalovaný [příjmení].

8. Poukazuje na to, že pro pochopení případu je zcela zásadní, jakož i pro jednání jednotlivých aktérů, komunikace v aplikaci Sky ECC, která je v mnoha státech Evropy brána jako stěžejní důkaz v boji proti organizovanému zločinu, a to nejen v oblasti omamných a psychotropních látek, kde bez dalších důkazů z aktuálního období jsou pachatelé, na základě těchto komunikací, odsuzováni k vysokým trestům právě za obchody s drogami. V napadeném rozsudku sice soud prvního stupně konstatuje, že data z aplikace Sky ECC končí březnem 2021, přičemž začátek skutku je datován až od listopadu 2021, ale ze zachycené komunikace jednoznačně vyplývá propojení mezi hlavními pachateli, schůzkami, kdy není pochyb, že předmětem jednání byla droga - kokain, na jehož dovozu do Evropy měla zájem celá skupina, ale celkem přesně jsou zde popsány vztahy mezi jednotlivými účastníky, úkoly a kompetence od [příjmení] [jméno], přes jeho zetě Olsi Syziu, dále k [příjmení] [příjmení] až po obžalované [příjmení], [ulice] a [jméno], kdy

struktura organizace koreluje s důkazy, které byly zajištěny přímo nebo v rámci domovních prohlídek, vztahujících se k době od března 2021 až do realizace případu v listopadu 2023.

9. Hodnocení důkazů, provedené soudem prvního stupně, považuje státní zástupkyně za jednostranné, tendenční a účelové a vnitřně logicky rozporné. V odůvodnění rozsudku jsou obsáhle citovány jednotlivé svědecké výpovědi či výpovědi obžalovaných, následuje pouhý výčet dalších důkazů jako je sledování a odposlechy komunikace mezi obžalovanými, provedení domovních prohlídek a odborných vyjádření, ne ovšem všech provedených, to vše bez přiléhavého zhodnocení jako důkazu. V bodu 60. odůvodnění napadeného rozsudku pak je citována zásada volného hodnocení důkazů podle § 2 odst. 6 trestního řádu, v následujících bodech je věnováno hodnocení k ostatním (vedlejší) trestným činům, naopak, k hlavní trestné činnosti není věnována téměř žádná úvaha. Navíc jednotlivé důkazy jsou hodnoceny pouze jednotlivě, což v kontextu hlavního trestného činu postrádá zcela na významu. V případě, že by soud prvního stupně postupoval striktně podle požadavků ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu a provedené důkazy hodnotil nejen jednotlivě, ale i v jejich souhrnu, mohl by, podle názoru státní zástupkyně, dospět k závěru o vině obžalovaných, byť by nemusely být prokázány veškeré skutkové okolnosti tvrzené obžalobou a jednání obžalovaných by eventuálně mohlo být i jinak právně kvalifikováno, když rozhodně není vyloučeno jednání posoudit jako přípravu podle § 20 odst. 1 k § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c), odst. 4 písm. c) trestního zákoníku, kdy přípravné jednání může spočívat i v takové formě útoku, která svým charakterem nedosahuje ještě intenzity jednání bezprostředně směřujícího k dokonání zamýšleného zvláště závažného zločinu, vytváří však objektivní podmínky pro následné uskutečnění takového záměru. A právě takové podmínky po dobu téměř dvou let vytvářela skupina obžalovaných [příjmení], [jméno] a [ulice] ve spojení s dalšími články evropského organizovaného zločinu.

10. Skutečnost, že důkazy byly ze strany soudu prvního stupně hodnoceny pouze jednotlivě, nikoliv v celkovém souhrnu, mělo za důsledek například zcela nejasné vyjádření soudu prvního stupně k aplikaci Sky ECC, která má zásadní vliv na modus operandi celého případu. Soud prvního stupně získaná data v souladu s § 213 odst. 1 trestního řádu předložil stranám k nahlédnutí, jak vyplývá z protokolů o hlavním líčení, a to ze dne 29. 1. 2025 a opětovně ze dne 26. 5. 2025. Státní zástupkyně netrvala na čtení takto předloženého důkazu, na rozdíl od obžalovaných [jméno] a [ulice], kteří prostřednictvím svých obhájců opakovaně požadovali čtení takového důkazu, konkrétně veškeré poskytnuté komunikace, nikoli jen zájmové, včetně jeho překladu do českého jazyka. Ve vyjádření ze dne 26. 5. 2025 obhájce zejména obžalovaného [jméno] sdělil, že podle jeho názoru aplikace Sky ECC předcházela jednání popsaného v obžalobě, a tudíž není na místě ji použít jako důkaz, kdy požádal o předběžný názor soud, jak vyplývá ze strany 4. protokolu o hlavním líčení. Uvedená komunikace při hlavním líčení byla vedena s cílem zjistit názor soudu, aby bylo případně upuštěno od trvání na provádění důkazu komunikací v aplikaci Sky ECC jejím čtením. Soud na straně 6. protokolu o hlavním líčení uvedl, že zájmová komunikace je mimo časovou osu skutku, a proto důkaz nepovažuje za relevantní ve věci. Takovýto způsob rozhodování o důkazech však nemá oporu v trestním řádu, když navíc soud s aplikací Sky ECC ve svém rozsudku jako s provedeným důkazem operoval. Tvrzení, že komunikace předchází žalovanému období, je sice pravdivé, avšak v kontextu celého trestního jednání je tato komunikace zásadní pro pochopení nejenom samotného způsobu provedení stíhaného jednání, ale i předmětu trestného činu. Jak vyplývá z bodu 69. odůvodnění napadeného rozsudku, po vypuštění důkazního prostředku komunikace Sky ECC pak není jasný předmět trestné činnosti, protože právě z této komunikaci jednoznačně vyplývá, že se jedná o dovoz drogy (kokainu). Stejně tak lze porušení této zásady vztahovat k ostatním důkazům, kde například nejsou žádným způsobem reflektovány další důkazy jako záznamy ze schůzek obžalovaných, rovněž i odposlechy komunikace v aplikaci WhatsApp mezi nimi. Státní zástupkyně akcentuje, že se jedná o široký řetězec nepřímých důkazů, které je nutno prezentovat v celkovém souhrnu, ne však jednotlivě. Státní zástupkyně v rámci závěrečné řeči rovněž navrhla soudu prvního stupně,

aby dobu páchání jednání, s ohledem na provedené důkazy, upravil na období nejméně od začátku roku 2021, neboť již v této době byly zaznamenány aktivity obžalovaných svědčící o jejich zapojení do skupiny osob zabývající se dovozem omamných a psychotropních látek.

11. Proti výtce soudu prvního stupně uvedenou pod bodem 67. odůvodnění napadeného rozsudku, že,, absentuje popis konkrétního jednání jednotlivých obžalovaných", se státní zástupkyně vymezuje vysvětlující argumentací, že z popsaného jednání je zřejmé, že již od roku 2021 se scházel obžalovaný [jméno] s obžalovanými [příjmení] a [anonymizováno] a někdy i se svědkem [příjmení] [příjmení] a [příjmení] [jméno]. Toto jednoznačně vyplývá z komunikace Sky ECC, konkrétně z komunikace mezi [příjmení] [jméno] a [anonymizována dvě slova], stejně tak mezi [příjmení] [příjmení], [anonymizována dvě slova] a [jméno] [příjmení]. Přes uvedenou aplikaci byly prokazatelně přeposílány tabulky s nakládkami banánů z Kolumbie a Ekvádoru, které posílala firma HORTIM obžalovanému [jméno] a ten je distribuoval dál. Soud prvního stupně se v odůvodnění rozsudku nevypořádal s výsledkem odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví zkoumání ručního písma, kterým bylo zjištěno, že ručně psaný text - přefocený útržek papíru - na fotografii IMG -1613406883511 zaslané dne 15. 2. 2021 prostřednictvím aplikace Sky ECC s textem cen dopravy [příjmení] - [obec] a [příjmení] - [obec], byl s vysokou pravděpodobností vyhotoven obžalovaným [jméno]. Ze zajištěné komunikace v aplikaci WhatsApp mezi obžalovanými [jméno] a [anonymizováno] opakovaně vyplývá, že obžalovaný [jméno] sdílel veškerá data ohledně schůzek, banánů, kontejnerů, společnosti HORTIM a přepraveců právě s obžalovaným [příjmení] a těmito činnostmi se vzájemně uklidňovali, že mají splněný svůj díl práce a že,, strejda" (obžalovaný [anonymizováno]),, bude s jejich prací spokojen". Zmínky o jejich strachu, zodpovědnosti a nejistotě, obzvláště v období schůzek s obžalovaným [příjmení] a [anonymizována dvě slova], byly evidentní. Obžalovaného [příjmení] opakovaně nazývali jako,, Šéf, Velký Gatsby, Starej", z čehož vyplývá jeho nadřazené postavení ve skupině. Obžalovaný [jméno] tedy konkrétně: kontaktoval minimálně 2 zahraniční dopravce, úkoloval pracovníky firmy HORTIM k úpravám tabulek s dodávkami banánů, požadoval striktní kontrolu a dohled nad jednotlivými kontejnery, komunikoval přes technické zařízení s protistranou a zasílal jim aktualizace dat k přepravě, sháněl papírové krabice na banány (k tomu viz komunikace ze dne 1. 11. 2021 v čase 1 5:45 hodin mezi ním a obžalovaným [příjmení]), bez pověření prosazoval využití přepravce [jméno] [příjmení] do přepravy kontejnerů z Jižní Ameriky. Všechny tyto informace sdílel s obžalovaným [příjmení], aniž by obžalovaný [příjmení] měl jakýkoli vztah k tomuto odvětví obchodu, firmě L, HORTIM nebo dalším zúčastněným subjektům. Obžalovaný [příjmení] plnil, minimálně v počátku, funkci prostředníka a vždy, když bylo třeba, sehnal pro obžalovaného [příjmení] na rychlé schůzky i obžalovaného [jméno]. Některé ze schůzek nebo předání komunikátoru,, Dárek" proběhlo v provozovně obchodu obžalovaného [příjmení] v centru Prahy. Pokud soud prvního stupně dospěl k závěru, že byl,, bez pochybností prokázán reálný dovoz banánů v chladírenských kontejnerech, technické a obchodní detaily ohledně logistiky, fakturace, přepravních firem", pokládá si státní zástupkyně otázky: Proč by se na tomto,, legálním" dovozu podíleli obžalovaní [příjmení] a [anonymizováno], když si vše obžalovaný [jméno] (na základě dlouhodobé praxe) mohl zařídit sám? Proč nejsou v žádném zajištěném prostředí, komunikaci, konverzaci, e-mailu, bankovním účtu, dohledatelné platby, faktury, smlouvy nebo jiné podklady k legální banánové činnosti těchto obžalovaných? Proč potřebovala tato skupina ke komunikaci o legálním obchodu-dovozu šifrované aplikace a tajné telefony? Proč by se na případném legálním obchodu podílely osoby, které byly prokazatelně obviněny a některé i odsouzeny k mnoha letům vězení za účast na nelegálním dovozu omamných a psychotropních látek z Jižní Ameriky do Evropy v řádech několika jednotek až desítek tun? Jaké výděvky by musely plynout z tohoto legálního obchodu, aby jej aktéři upřednostnili před nelegálním obchodem s kokainem, který jim prokazatelně vynášel několik miliónů euro ročně?

12. Státní zástupkyně k položeným dotazům zároveň poskytuje souhrnnou odpověď, že se obžalovaní podíleli svým jednáním na dovozu kokainu do Evropy. Odkazuje na provedené zájmové telefonické hovory a SMS, které jednoznačně, podle jejího názoru, prokazují trestnou činnost obžalovaných, pokud jsou vyhodnoceny ve všech souvislostech s dalšími provedenými či ve spise obsaženými důkazy. Obžalovaní [příjmení], [jméno] a [anonymizováno] zcela jistě s kokainem nikdy, mimo osobní spotřebu, sami nemanipulovali, ale jednoznačně se snažili pozitivně ovlivnit a zjednodušit pašování kokainu z Jižní Ameriky do Evropy, a to s pomocí kontaktů, zkušeností a možností obžalovaného [jméno], jehož postup ve vztahu k dovozci banánů nebyl ničím nápadným, kdy se zvenku jevil jako obvyklý zájem na kvalitě dovozu banánů, posléze i zajistil distribuci po Evropě prostřednictvím „svých“ dopravců. Pokud obžalovaný [příjmení] prostřednictvím svého obhájce argumentoval tím, že přeci bylo pro pachatele zabývající se dovozem omamných a psychotropních látek jednodušší se spojit přímo s dovozci banánů, resp. s někým ze společnosti HORTIM, než do činnosti zapojovat další osoby, je tato argumentace lichá, neboť těžko si lze představit, že by se osoby ([anonymizována dvě slova] či [příjmení] [jméno]) kontaktovaly bez dalšího na pracovníky společnosti HORTIM, resp. CARGO-HORTIM, k získání dokumentů tak, jak to po nich požadoval obžalovaný [jméno]. Pro skupinu proto bylo důležité tyto informace získat prostřednictvím obžalovaného [jméno], neboť z jeho strany byl tento požadavek skryt za pracovní postup, navíc požadovaný centrálou společnosti L ve [příjmení] republice Německo, což nikdo neověřoval. Státní zástupkyně rovněž pokládá otázku, proč by obžalovaný [příjmení] měl, z jakého titulu, řešit ukončení spolupráce přepravce [jméno] [příjmení] se společností HORTIM, kdyby na jeho činnosti neměl zájem, jak vyplývá z provedených odposlechů. Zapojení všech tří obžalovaných do mezinárodní přepravy kokainu za velmi zvláštních okolností je zjevné mimo jiné z rozhovoru obžalovaných [jméno] a [ulice] ze dne 3. 6. 2022 v 22: 06:20 hodin. V tomto rozhovoru je opět v podstatě popsán celý modus operandi stíhaného jednání. Obžalovaný [jméno] prostřednictvím společnosti CARGO-HORTIM měl částečný dohled nad dopravou ze strany společnosti AZ TRANS, kdy v této době chtěl [jméno] [příjmení] přestat jezdit, protože došlo k záchytu 840 kg kokainu v Kauflandu v Rychnově a Jičíně a [anonymizováno] nebo jeho řidiči měli strach. Tato informace se přes společnost HORTIM dostává k obžalovanému [jméno], který věc konzultoval s obžalovaným [příjmení], který se v celé věci dobře orientoval a sám sděloval, že „doprava je jejich věc“ (dalších osob), kdy konkrétně uváděl: „Vždyť ještě dostal auta, ty jo“ (myšleno, že společnost AZ TRANS dostala kamiony na přepravu kontejnerů). Rovněž přímo sděloval: „Nemáme kontrolu“ a chystal se volat obžalovanému [příjmení], aby rychle sjednal schůzku. Obžalovaný [jméno] chtěl pomoci „Dárku“ kontaktovat další osoby, které mohly situaci vyřešit, ale nejspíš nebyly zrovna na příjmu. Obžalovaný [příjmení] následně domluvil schůzku s obžalovaným [příjmení] na další den, přičemž nelze přehlédnout, že po jeho zásahu přepravce dále pokračoval.

13. K výtce soudu prvního stupně ohledně nepravdivého tvrzení k tabulce ze dne 13. července 2021 poskytuje vysvětlující argumentaci, že je sice pravdou, že v jednom z vyhotovených vyhodnocení zpracovaných policejním orgánem k zjištěným důkazům je pod datem 13. července 2021 uvedena právě tabulka, která se objevuje na aplikaci Sky ECC v únoru 2021, jedná se však pouze o formální písařskou chybu. K chybně vložené tabulce k datu 13. července 2021 vysvětluje, že se jedná o přehled zboží/kontejnerů na „week 5“ (týden 5), loď Artemis 102 N, kdy v tabulce jsou uvedena data balení - 29.01 a 30.01.2021, data odplutí z Jižní Ameriky 01.02.2021 a datum doplutí lodí do Evropy 25.02.2021, a další údaje ke kontejnerům. Je tedy nelogické a pro logistiku rychloobrátkového zboží neúčelné dne 13. července 2021 zasílat plán na zásilku banánů z ledna, resp. února, téhož roku. Tyto tabulky byly obžalovanému [jméno] (na jeho přání) zasílány týdně, kdy se jednalo o týdenní přehled kontejnerů vypravených z Jižní Ameriky do Evropy. Každý týden byla tato tabulka (pod názvem „Data file for contract banana CFP- CZ 2021“) zaslána z firmy HORTIM, konkrétně [jméno] [příjmení]. Jednalo se o jeden soubor, do kterého se každý týden vložil nový list, kdy na konci roku 2021 obsahoval tento excelový soubor cca 52 listů, a stejným způsobem to pokračovalo i v roce 2022. Vzhledem

k podobnosti těchto tabulek došlo k záměně vložené tabulky ze strany policejního orgánu do vyhodnocení, ale zdrojová data a data v dalším vyhodnocení důkazní situace jsou správná a tuto chybu jednoznačně vysvětlují. V zajištěné e-mailové komunikaci mezi obžalovaným [jméno] a svědkem [příjmení] je zadokumentován pravidelný týdenní cyklus, kdy e-mail s těmito tabulkami byl zaslán ve dnech, které státní zástupkyně podrobně specifikuje v oprávněm prostředku, a to i v návaznosti na komunikaci Sky ECC, kterou následně podrobně uvádí.

14. Rovněž poukazuje na důkaz, který soud prvního stupně v napadeném rozsudku nehodnotil, a to protokol o sledování osob a věcí podle § 158d odst. 1, odst. 3 trestního řádu, vedeného pod krycím názvem FEZU03, zajištěný z trestní věci vedené proti již odsouzenému [příjmení] [příjmení] a spol., kde byla zachycena komunikace ve vozidle Mercedes, kde [anonymizována dvě slova], [jméno] [příjmení] a [příjmení] [příjmení], kteří se rovněž zúčastňovali schůzek s obžalovanými [jméno], [anonymizováno] a [příjmení], vedli hovory o tom, že [anonymizováno] přijel do České republiky kvůli obchodu, diskutují o drogách (chlebech), množstvích i cenách po Evropě.

15. Státní zástupkyně akcentuje používání komunikačního prostředku „Dárek“, kdy procesy využívání, účelu, předávání a zasílání aktualizací třetí straně byly dopodrobna zadokumentovány. Z předložených důkazů je i čitelné datum, kdy poprvé obžalovaný [jméno] začal s tímto prostředkem zacházet, kdy ho vracel do obchodu, aby si jej vyzvedl obžalovaný [příjmení] pro svoje potřeby, neboť došlo softwarové vybavení telefonu, a obžalovaný [příjmení] musel letět do Nizozemí, kde zakoupil nový přístroj, který ihned po návratu opět dal obžalovanému [jméno], aby byl ve spojení s dalšími členy řetězce. V případě, že by šlo o domluvu legálního obchodu nebo jiné nekriminální aktivity, nebyl by jistě kladen takový důraz na používání tohoto komunikačního prostředku, stejně tak je udivující cena, za kterou byl přístroj zakoupen, kdy obžalovaný [příjmení] si měnil na cestu 14 000 euro.

16. Státní zástupkyně opětovně namítá, že soud prvního stupně neprovedl všechny navržené důkazy a provedené důkazy nehodnotil ve všech souvislostech, jak mu ukládá § 2 odst. 6 trestního řádu a dospěl tak k nesprávným skutkovým závěrům, proto navrhuje, aby odvolací soud sám v souladu s nálezem Ústavního soudu IV. ÚS 2980/22 ze dne 21. 3. 2023 doplnil dokazování o výslech svědka [jméno] [příjmení], provedl důkaz přeloženou zájmovou komunikací v aplikaci Sky ECC v rozsahu vypracovaného vyhodnocení policejním orgánem, jakož i případně provedl důkaz zajištěnou zájmovou komunikací na aplikaci WhatsApp, která byla uložena v mobilním telefonu obžalovaného [jméno] [příjmení], jakož i e-mailovou komunikací mezi zástupci společnosti HORTIM, resp. CARGO-HORTIM a obžalovaným [jméno], případně provedl důkaz zájmovou komunikací odposlechu a záznamu telekomunikačního provozu obžalovaných, rovněž v rozsahu vyhodnocení založeného v trestním spise.

17. Státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v [obec] učinila návrh, aby Vrchní soud v Praze zrušil podle § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu napadený rozsudek a věc vrátil podle § 259 odst. 1 trestního řádu soudu prvního stupně k novému projednání a aby zavázal soud prvního stupně k tomu, aby obžalované uznal vinnými žalovaným jednáním.

18. V předešlém odstavci uvedený návrh státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze byl upřesněn ze strany státního zástupce Vrchního státního zastupitelství v Praze dne 16. 9. 2025, kdy byl učiněn návrh, aby Vrchní soud v Praze podle § 258 odst. 1 písm. b), c), e), odst. 2 trestního řádu částečně zrušil rozsudek Městského soudu v Praze ze dne 30. 5. 2025 sp. zn. 49 T 10/2024, a to jednak ve výroku, podle kterého se obžalovaní [příjmení] [příjmení], [datum narození], [jméno] [jméno], [datum narození], a [jméno] [příjmení], [datum narození], zprošťují obžaloby státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze ze dne 27. 11. 2024 sp. zn. 1 KZV 236/2023, a dále ve výroku o trestu, kterým se obžalovanému [příjmení] [příjmení], [datum narození], ukládá peněžitý trest ve výměře 100 celých denních sazeb o výši 100 Kč, tj. v celkové výši 100 000 Kč. Současně navrhl, aby Vrchní soud v Praze vrátil věc soudu

prvního stupně či znovu rozhodl o trestu obžalovaného [příjmení] [příjmení] za přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku tak, že se obžalovanému ukládá peněžitý trest ve výměře 100 celých denních sazeb o výši 1 000 Kč, tj. v celkové výši 100 000 Kč. Výslovně uvedl, že odvolání nesměruje do výroku o vině, kterým byl obžalovaný [příjmení] [příjmení] uznán vinným přečinem nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku. Proti tomuto výroku státní zástupce nebrojí opravným prostředkem. Pokud jde o odvolání do zprošťující části rozsudku, uvedl, že toto již bylo podrobně odůvodněno, kdy na toto odůvodnění plně odkazuje. Odvolání do výroku o trestu u obžalovaného [příjmení] [příjmení] odůvodnil tím, že tento výrok je neurčitý, neboť matematickým výpočtem 100 denních sazeb násobených sty korunami dává celkem 10 000 Kč, nikoliv 100 000 Kč. Pochybení zřejmě vzniklo nedopatřením, neboť podle odůvodnění napadeného rozsudku bylo zjevně úmyslem soudu prvního stupně ukládat peněžitý trest v celkové výši 100 000 Kč, který odpovídá životnímu stylu obžalovaného a zjištěnému finančnímu šetření.

19. K odvolání státní zástupkyně se prostřednictvím svého obhájce podrobně vyjádřil obžalovaný [jméno] [jméno], který zejména uvedl, že nesdílí názor státní zástupkyně, že by soud prvního stupně v rozporu se zásadou volného hodnocení důkazů nehodnotil provedené důkazy ve vzájemné souvislosti. Soud prvního stupně zejména v bodech 66. až 72. odůvodnění napadeného rozsudku podrobně zhodnotil všechny provedené důkazy, kdy vysvětlil, proč některé navrhované důkazy neprovedl. Následně učinil komplexní hodnocení provedených důkazů, a to zejména v bodech 73. až 74. odůvodnění napadeného rozsudku, kdy jednoznačně konstatoval důkazní nouzi stran předmětného skutku a neurčitost popisu skutku v obžalobě. K, „výtce“ státní zástupkyně, že soud prvního stupně neprovedl důkaz výsledkem svědka [jméno] [příjmení], obžalovaný konstatuje, že se ztotožňuje s postupem soudu, který jeho výsledk pro nadbytečnost neprovedl. Nad rámec stanoviska soudu prvního stupně obžalovaný dodává, že svědek [příjmení] byl v dané věci k hlavnímu líčení několikrát předvoláván, i přesto se nedostavil. V přípravném řízení nevypověděl prakticky nic, co by mohlo přispět k objasnění věci, což by se v řízení před soudem velice pravděpodobně nezměnilo. Pokud jde o státní zástupkyni tolik vyzdvihovalý, „důkaz“ komunikací v aplikaci Sky ECC, státní zástupkyně přehlíží několik podstatných skutečností. Obžalovaný již v hlavním líčení poukázal na skutečnost, že shromážděná komunikace v této aplikaci končí v období měsíce března 2021, tj. cca 8 měsíců předtím, než obžalovaný měli podle popisu skutku v obžalobě vůbec zahájit páchání údajné trestné činnosti (listopad 2021). Tato komunikace tedy není již sama o sobě způsobila jakkoli prokázat údajné protiprávní jednání obžalovaného, protože v rozporu s pravidly totožnosti skutku, dobu skutku vůbec nepokrývá. Obžalovaný akcentuje, že nebylo prokázáno, že by přímo obžalovaný tuto aplikaci, ať už k jakékoli komunikaci, využíval. Poukazuje na skutečnost, že komunikace v aplikaci Sky ECC zajištěná policejním orgánem, obsahovala řádově desítky GB dat, což je poměrně velký objem dat. Policejní orgán sice vytvořil excelovou tabulku, kterou pouze parciálním způsobem přeložil z albánštiny a ze srbochorvatštiny, ta však zdaleka nezobrazuje všechna data, která zajištěná komunikace obsahuje. Navíc excelová tabulka trpí dalším zásadním defektem, a to je skutečnost, že v této parciální části se, „komerční překlad pomocí Google Translator“ v mnoha případech rozchází od, „tlumočnického překladu“, na což bylo ze strany obhajoby opakovaně poukázáno. Policejní orgán dále pouze ztotožnil, resp. přiřadil, 4 přístupové PINy do aplikace Sky ECC, avšak dalších 9 až 11 těchto PINů zůstalo nepřirazeno.

20. Otázky, které státní zástupkyně vznáší v odůvodnění odvolání, vyznívají přinejmenším absurdně, neboť státní zástupkyně na ně záhy nachází, „jednoznačnou“ odpověď“. Státní zástupkyně se tedy znovu dopouští zcela neurčitých, nepodložených a ryze spekulativních tvrzení, která však nemají spolehlivou a prokazatelnou oporu ve shromážděném dokazování, což ostatně správně konstatuje soud prvního stupně. V projednávané věci tak prakticky nebylo prokázáno více než to, že se obžalovaný [jméno], [příjmení] a [anonymizováno] spolu setkávali v Praze. Takové jednání však není trestné. Ačkoli přípravné řízení probíhalo v dané věci od roku 2020

(nasazený odposlechy i sledování osob), doposud nebyl orgány činnými v trestním řízení předložen jediný důkaz o tom, že by obžalovaný do Evropy dovezl jediný gram kokainu anebo že by se na takovém dovozu jakýmkoli způsobem podílel. Na základě zjištěné (a obžalovanými nepopírané) skutečnosti, že se spolu tři lidé setkávali, pak tím spíše nelze přistoupit na konstrukci obžaloby, že by obžalovaný (spolu s dalšími) tímto jednáním naplnil kvalifikovanou skutkovou podstatu zvláště závažného zločinu podle § 283 odst. 4 písm. c) trestního zákoníku, neboť k takové právní kvalifikaci je nejprve zapotřebí, aby byly vůbec důkazně naplněny všechny znaky základní skutkové podstaty trestného činu podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, což však shromážděné a provedené důkazy vyvrací. S tím úzce souvisí i další nedůvodná námitka státní zástupkyně, že jednání obžalovaného mohlo být eventuálně právně kvalifikováno jako příprava podle § 20 trestního zákoníku k zvláště závažnému zločinu podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c), odst. 4 písm. c) trestního zákoníku, neboť by nejprve musely být dostatečně prokázány znaky naplňující kvalifikovanou skutkovou podstatu podle § 283 odst. 4 písm. c), k nimž musí příprava směřovat. To se však nestalo, a proto by ani nebylo možné skutek kvalifikovat na přípravu trestného činu podle § 20 trestního zákoníku, neboť přípravu lze postihovat právě jen v případě zvláště závažných zločinů. Vedle toho se obžalovaný ztotožňuje s hodnocením soudu prvního stupně v bodě 74. odůvodnění napadeného rozsudku, že ani nebyl prokázán konkrétní trestný čin, ke kterému příprava měla směřovat. Obžalovaný rovněž uvádí, že až ve své závěrečné řeči státní zástupkyně přišla s konstrukcí účastenství ve formě pomoci, resp. s přípravou, přestože dosud tvrdila (např. v obžalobě, v návrzích souvisejících s vazebním řízením), že se jednalo o dokonáný trestný čin, a to vzdor tomu, že její tvrzení nemají oporu v provedených důkazech. Obžalovaný dále připomíná, že popis skutku v obžalobě popírá jak zásadu totožnosti a určitosti skutku, a v konečném důsledku tak i k porušení zásady obžalovací (§ 2 odst. 8 trestního řádu). Jestliže podle § 220 odst. 1 trestního řádu platí, že soud může rozhodovat jen o skutku, který je uveden v žalobním návrhu, pak soud prvního stupně neměl jinou možnost než obžalovaného zprostit obžaloby, protože jak správně konstatoval soud prvního stupně, v popisu skutku zcela absentovaly konkrétní znaky, z nichž by bylo možné dovozovat vinu obžalovaného, kdy následně cituje z komentářové literatury. Obžalovaný závěrem shrnuje, že odvolání státní zástupkyně po obsahové stránce zůstává, stejně jako obžaloba, toliko v rovině neprokázaných tvrzení a spekulací bez opory ve shromážděném a provedeném dokazování. Soud prvního stupně podle názoru obžalovaného přesvědčivě odhalil vágní, neurčitý a nepodložený charakter obžaloby. Z důkazů, na které státní zástupkyně poukazuje, nelze žádným způsobem vyvodit závěr o vině obžalovaného.

21. S ohledem na vše výše uvedené obžalovaný [jméno] [jméno] Vrchnímu soudu v Praze navrhl, aby odvolání státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v Praze postupem podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné zamítl.

22. K odvolání státní zástupkyně se rovněž prostřednictvím svého obhájce vyjádřil obžalovaný [jméno] [příjmení], který uvedl, že státní zástupkyně ve své argumentaci rozhodnutí soudu prvního stupně napadá, aniž by dostatečně reflektovala jeho podrobně formulované a logicky odůvodněné rozhodnutí. Soud prvního stupně provedl rozsáhlé dokazování, které vyústilo v jednoznačný zprošťující výsledek, a odvolací orgán by neměl zvrátit takové rozhodnutí bez významných a konkrétních důkazů, jen na základě tvrzení, že soud prvního stupně pochybil. Navíc v tomto případě, jak sám nalézací soud uvedl, a obžalovaný se s tím plně ztotožňuje, není možné, za tak velké důkazní nouze a zcela neurčitěho a nekonkrétního skutku jednání obžalovaných kvalifikovat jako přípravu k žalovanému trestnému činu. Příprava musí směřovat ke konkrétnímu trestnému činu, ne k pouhému podezření z možného páčání blíže neurčené trestné činnosti. Zvláště přítěžující okolnosti v tomto případě nebyly prokázány. Státní zástupkyně ve svém odvolání proti rozsudku uvádí, že soud hodnotil provedené důkazy selektivně, a nikoliv v jejich kontextu. Dokonce považuje hodnocení důkazů nalézacím soudem za tendenční, účelové a vnitřně rozporné. Obžalovaný sám se ale ztotožňuje s názorem soudu prvního stupně, který

zcela logicky vysvětlil a v odůvodnění svého rozhodnutí náležitě popsal, jak a proč ten který důkaz hodnotil. Nelze se tak ani ztotožnit s názorem státní zástupkyně, že nalézací soud na některé důkazy vůbec nereflektoval, když se soud těmito důkazy zabýval a zcela jednoznačně je vyhodnotil a toto vyhodnocení prezentoval, a to tak, že dokazují pouze tu skutečnost, že obžalovaní spolu komunikovali, setkávali se, předávali si komunikační prostředek, který nazývali „dárek“, což sice působí podezřele, ale páčání jakékoliv trestné činnosti, natož přípravy zvláště závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle ustanovení § 283 odst. 1, 3 písm. c), odst. 4 písm. c) trestního zákoníku to neprokazuje.

23. Státní zástupkyně ve svém odvolání apeluje na soud, aby hodnotil důkazy v širokém kontextu, neboť právě jen díky tomuto kontextu lze vykonstruovat příběh přednesený v obžalobě. Uvádí, že je nezbytné zasadit důkazy do dlouhé osy okolností a činností jednotlivých aktérů, kterými si tak vytvářeli podmínky, tedy se připravovali, k páčání trestného činu. Tyto podmínky, o kterých městská státní zástupkyně hovoří, jsou z její strany ale uváděny pouze obecně. Chybí zde jejich konkretizace a zejména časová návaznost. Konkrétně zde městská státní zástupkyně opakovaně odkazuje na dva roky staré kontakty mezi obžalovanými a dalšími osobami navázanými na evropský organizovaný zločin, jejichž spolupráce s obžalovanými na souzeném zločinu se ovšem nepotvrdila. Ve věci proběhlo rozsáhlé přípravné řízení, kde byla nasazena operativní technika, bylo nasazeno velké množství lidských i technických zdrojů, ale jednoznačné usvědčující důkazy jím objektivně získány nebyly. Sama státní zástupkyně prezentuje neprokázané domněnky a důkazy, které vykládá jednostranně, aniž by respektovala klíčové principy presumpce neviny a důkazního standardu "mimo rozumnou pochybnost". Ohledně zajištěné komunikace Sky ECC, z níž právě státní zástupkyně dovozuje přípravu obžalovaných ke zločinu, soud prvního stupně zcela správně zhodnotil jako irelevantní, neboť končí půl roku před započítáním údajné trestné činnosti. Navíc předmětná komunikace prokazuje pouze to, že se obžalovaní stýkali s osobami navázanými na evropský organizovaný zločin. Ač zástupkyně namítá, že zejména organizovaná drogová trestná činnost je páčána latentně, ani zajištěná komunikace přes Sky ECC nepotvrzuje pašování drog – kokainu - obžalovanými. Neobsahuje totiž žádnou konkrétní zmínku o této droze, zásilce, množství drogy atd. Nic, z čeho by se dalo dovozovat, že se jednalo právě o kokain. V předmětné komunikaci není zaznamenána ani žádná konkrétní dohoda, příslib či plán ve vztahu ke konkrétní přepravě či obchodu s drogami, která by se vztahovala k inkriminovanému období, avšak ani k jinému období. Dále předkládá judikaturu ve vztahu k hodnocení důkazů soudem prvního stupně a jeho oprávnění odmítnout důkazní návrh. Soud prvního stupně v tomto případě zcela učebnicově dodržel zásadu trestního řízení in dubio pro reo - pokud v trestním řízení existují důvodné pochybnosti o vině obžalovaného, musí být tyto pochybnosti vyloženy v jeho prospěch. Tedy soud nesmí obžalovaného uznat vinným, pokud není jeho vina prokázána bez důvodných pochybností, což rovněž dokládá odkazem na judikaturu, kterou cituje.

24. S ohledem na výše uvedené skutečnosti se obžalovaný [jméno] [příjmení] domnívá, že podané odvolání ze strany státní zástupkyně je nedostatečně odůvodněné a neprokazuje jednoznačnost trestného jednání obžalovaného. Respektování principů spravedlivého procesu a presumpce neviny vyžaduje, aby nebyly přijímány unáhlené závěry a aby se soud přidržel objektivního posouzení věcných i procesních nedostatků předloženého odvolání. Závěrem obžalovaný [jméno] [příjmení] Vrchnímu soudu v Praze navrhl, aby odvolání státní zástupkyně Městského státního zastupitelství v [obec] postupem podle § 256 trestního řádu jako nedůvodné zamítl.

25. Vrchní soud v Praze z podnětu uvedených odvolání přezkoumal napadený rozsudek z hlediska zákonnosti a odůvodněnosti jeho výroků i z hlediska správnosti postupu řízení, které jeho vyhlášení předcházelo. Odvolací soud tedy v souladu s ustanovením § 254 trestního řádu přezkoumal ve vztahu ke všem obžalovaným zprošťující výrok a ve vztahu k obžalovanému [příjmení] [příjmení] výrok o trestu, a to s přihlédnutím k vadám vytýkaným v podaném odvolání,

ale i k vadám odvoláním nevytýkaným, které měly vliv na správnost výroků napadeného rozsudku, proti nimž bylo podané odvolání ze strany státní zástupkyně. Odvolací soud o odvolání rozhodl v neveřejném zasedání ve smyslu § 263 odst. 1 písm. b) trestního řádu, neboť vytýkané vady nemohly být odstraněny ve veřejném zasedání, i když tento postup státní zástupkyně v opravném prostředku navrhla. Dospěl k následujícím zjištěním a závěrům.

26. Na základě tohoto přezkumu bylo odvolacím soudem shledáno, že v řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, soud prvního stupně nejednal vždy plně v souladu s příslušnými ustanoveními trestního řádu. [příjmení] postup soudu prvního stupně před vydáním meritorního rozhodnutí, tedy tzv. důkazní řízení, trpí podstatnou vadou řízení ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu, která měla vliv na náležité objasnění věci, správné a zákonné meritorní rozhodnutí.

27. Soud prvního stupně k žalovanému skutku popsaném ve zprošťujícím výroku neprovedl dokazování v rozsahu vyžadovaném ustanovením § 2 odst. 5 trestního řádu. Státní zástupkyně mimo jiné důvodně namítá, že soud prvního stupně v souladu s trestním řádem neprovedl k důkazu komunikaci v aplikaci Sky ECC, přestože tuto komunikaci v napadeném rozsudku hodnotí. Tímto postupem soud prvního stupně zatížil řízení, které napadenému rozsudku předcházelo, podstatnou vadou řízení ve smyslu § 258 odst. 1 písm. a) trestního řádu, když tímto nezákonným postupem porušil i ustanovení § 220 odst. 2 trestního řízení.

28. Soud prvního stupně při hlavním líčení konaném dne 29. 1. 2025 podle § 213 odst. 1 trestního řádu předložil stranám k nahlédnutí mimo jiné i, kompletní komunikaci Sky ECC včetně překladu zájmových částí na č. l. 1839 až 2227 a vyhodnocení komunikace Sky ECC na č. l. 2228 až 2264“. Státní zástupkyně se následně vyjádřila tak, že nepožaduje čtení listinných důkazů. Nicméně obžalovaní [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení] prostřednictvím svých obhájců vznesli obsáhlé námitky vztahující se ke komunikaci Sky ECC, které jsou zachyceny na stranách 7. až 10. protokolu o hlavním líčení. Stručně řečeno z obsáhlých námitek lze jednoznačně dovodit nesouhlas jmenovaných obžalovaných s předložením předmětné komunikace toliko k nahlédnutí ve smyslu § 213 odst. 1 trestního řádu. Zde odvolací soud akcentuje, že všichni obžalovaní prostřednictvím svých obhájců opětovně navrhli ve smyslu § 213 odst. 2 trestního řádu přečtení listin obsahující komunikaci Sky ECC při hlavním líčení konaném dne 26. 5. 2025. Rovněž při tomto hlavním líčení vznesli kromě uvedeného návrhu velké množství námitek vztahující se k této komunikaci, které jsou zachyceny na stranách 4. až 6. protokolu o hlavním líčení. Dále je straně 6. protokolu o hlavním líčení zachyceno vyjádření předsedkyně senátu, která k námitkám obžalovaných uvedla, že zájmová komunikace, ... je mimo časovou osu, absolutně mimo časovou osu a nemluví se tam o té době, kdy měla být páchána trestná činnost, takže soud tyto důkazy nepovažuje za relevantní v této věci...“. S ohledem na stanovisko předsedkyně senátu obžalovaní při hlavním líčení konaném dne 28. 5. 2025 uvedli, že nemají další důkazní návrhy. Nicméně obhájci obžalovaných [jméno] [příjmení] a [jméno] [jméno] neopomněli opakovaně zdůraznit, že tak činí s ohledem na vyjádření předsedkyně senátu, byť druhým dechem namítali procesní nepoužitelnost komunikace v aplikaci Sky ECC. V napadeném rozsudku soud prvního stupně komunikaci v aplikaci Sky ECC popisuje a hodnotí v bodech 34. a 70. odůvodnění napadeného rozsudku, kdy tak činí v rozporu s ustanovením § 220 odst. 2 trestního řádu.

29. Lze shrnout, že všichni obžalovaní ke komunikaci v aplikaci Sky ECC v průběhu nalézacího řízení navrhli v souladu s ustanovením § 213 odst. 2 trestního řádu přečtení listin – předmětné komunikace. Z ustanovení § 213 odst. 2 trestního řádu vyplývá, že pokud kterákoli ze stran navrhne přečtení listiny uvedené v odstavci 1. uvedeného ustanovení, je soud povinen takovou listinu přečíst. Byl-li učiněn takový návrh, soud vždy přečte obsah listiny, jíž se návrh týká. Jde o obligatorní postup a soud nemá jinou možnost k provedení důkazu touto listinou, ledaže shledá nadbytečnost tohoto důkazu a v odůvodnění svého rozhodnutí ji blíže rozvede.

30. Pokud tedy soud prvního stupně opakovaným návrhům obžalovaných nevyhověl, neprovedl předmětnou komunikaci k důkazu v souladu s trestním řádem. Pokud tuto komunikaci neprovedl k důkazu, stěží jí pak mohl hodnotit v napadeném rozsudku, jak správně namítá státní zástupkyně v podaném opravném prostředku (§258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu). Byť státní zástupkyně, jakožto strana řízení, souhlasila s postupem podle § 213 odst. 1 trestního řádu, tím, že soud prvního stupně i přes návrh obžalovaných nepostupoval v souladu s ustanovením § 213 odst. 2 trestního řádu, nebyla předmětná komunikace Sky ECC provedena řádně k důkazu, kdy se státní zástupkyně uvedeného důkazu v podaném opravném prostředku opakovaně dovolává, neboť podle jejího názoru prokazuje trestněprávně relevantní jednání obžalovaných. Zároveň tím, že soud prvního stupně neprovedl předmětnou komunikaci k důkazu v souladu s trestním řádem, odňal obžalovaným jejich právo zakotvené v ustanovení § 214 trestního řádu.

31. Odvolací soud ke konkrétním námitkám státní zástupkyně, které se vztahují k obsahu komunikace v aplikaci Sky ECC, musí konstatovat, že se k těmto námitkám nemůže věcně vyjádřit, neboť tato komunikace doposud nebyla provedena k důkazu. Odvolací soud nemůže závazně hodnotit důkazy, které sám neprovedl a ani nemůže sám nahrazovat hodnocení důkazů, které soud prvního stupně neprovedl. Nicméně se může vyjádřit k právnímu názoru soudu prvního stupně, že uvedená komunikace v aplikaci Sky ECC,, ...je vzhledem k projednávanému skutku zcela irrelevantní, neboť končí půl roku před zahájením trestné činnosti obžalovanými ... komunikace se odehrála v jiném období, tudíž nemůže prokazovat skutek popsáný v obžalobě ...“.

32. Obžaloba byla na obžalované podána mimo jiné i pro skutek, který je citován pod bodem 1. odůvodnění našeho rozhodnutí. V časové ose je skutek ze strany státní zástupkyně vymezen od listopadu 2021 do srpna 2022 a právně kvalifikován jako jeden zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. c), odst. 4 písm. c) trestního zákoníku. Trestný čin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 trestního zákoníku přitom může mít podle okolností případu povahu trestného činu trvajících i pokračujících. Pro určení povahy konkrétního skutku je podstatné to, zda jednotlivé útoky lze v rámci uvedeného celku samostatně vymezit, resp. rozdělit na samostatné skutky nebo na jednotlivé dílčí útoky pokračujícího trestného činu. V případě, že takto učinit nelze, je nutno takové jednání posuzovat v hmotněprávním smyslu jako jeden skutek, a to tehdy, pokud časově neurčené jednání pachatele bylo kontinuální a jednotlivé akty mající alternativní znaky objektivní stránky skutkové podstaty ve smyslu § 283 odst. 1 trestního zákoníku byly spolu kauzálně propojeny. Prozatím z podané obžaloby vyplývá, že v hmotněprávním i v procesněprávním smyslu lze trestněprávně relevantní jednání obžalovaných posoudit jako jeden skutek, ve kterém je spatřován jeden trvajících trestný čin.

33. Je mylný právní názor soudu prvního stupně, že je vázán mimo jiné časovým vymezením skutku, tak jak byl popsán v podané obžalobě. Judikatura Nejvyššího soudu opakovaně řešila situace, kdy soud v průběhu řízení změnil vymezení skutku oproti obžalobě, aniž by porušil zásadu totožnosti skutku. Klíčovým rozlišovacím kritériem je, zda se jedná o tutéž historickou událost, která byla předmětem obžaloby. U trvajících trestných činů je časový prvek nutné posuzovat v kontextu celkového trestněprávně relevantního jednání. Odvolací soud zde připomíná zásadu, že trestní řízení je vedeno pro skutek samotný, nikoli pro jeho původní popis či právní kvalifikaci. Odvolací soud souhlasí s výtkou soudu prvního stupně, že skutek je v podané obžalobě popsán částečně neurčitě, avšak z hlediska zachování totožnosti skutku není vyloučena jeho následná konkretizace - individualizace na podkladě dokazování v nalézacím řízení, kdy tímto konstatováním rozhodně odvolací soud nechce předjímat rozhodnutí ve věci samé. V obecné rovině odvolací soud konstatuje, že právě tvrzené skutečnosti jsou v průběhu řízení předmětem dokazování a jsou podle výsledků trestního řízení postupně zjišťovány. Odvolací soud v této souvislosti připomíná, že – jak vyplývá z obžalovací zásady rozvedené

v ustanovení § 220 odst. 1, 3 trestního řádu – vázanost soudu obžalobou se týká pouze toho, o jakém skutku soud rozhoduje. Popisem skutku ve smyslu jeho slovního vyjádření ani právní kvalifikaci skutku v obžalobě soud není vázán, když povinnost soudu rozhodnout o žalovaném skutku neznamena povinnost převzít z obžaloby zcela popis skutku. Požadavek ustanovení § 220 odst. 1 trestního řádu, podle něhož soud může rozhodnout jen o skutku uvedeném v žalobním návrhu, totiž neznamena, že musí jít o naprostou shodu žalobního návrhu s výrokem rozsudku, neboť některé skutečnosti uvedené v žalobním návrhu mohou odpadnout a naproti tomu některé mohou přibýt, přičemž skutek, který je předmětem trestního řízení, projednává soud v celé šíři. Lze proto přihlížet i ke změnám skutkového stavu, k nimž došlo při projednávání věci před soudem. Vyplyvá to např. z ustanovení § 221 odst. 1 trestního řádu, podle něhož ukazují-li výsledky hlavního líčení na podstatnou změnu okolností případu (tedy skutkových okolností), může soud věc vrátit státnímu zástupci k došetření, jen je-li k objasnění věci třeba dalšího šetření. Z toho lze dovodit (*argumentum a contrario*), že v případě, kdy není třeba takového dalšího šetření, protože věc byla po skutkové stránce objasněna např. důkazy provedenými u hlavního líčení, je soud oprávněn převzít do svých skutkových zjištění i takové změny okolností případu v rámci téhož skutku, pokud se tím nemění přímo podstata skutku. Protože podstatu skutku lze spatřovat především v jednání pachatele a v následku, který jím byl způsoben, bude totožnost skutku zachována, bude-li zachována alespoň buď totožnost jednání, nebo totožnost následku. Totožnost skutku tedy nenarušují změny v jednotlivých okolnostech, které individualizují skutek mj. i co do času spáchání, když jinak totožnost jednání zůstala zachována; při neshodě mezi jednáním uvedeným v obžalobě a tím, které vyšlo najevo v hlavním líčení, může udržovat totožnost skutku totožnost způsobeného následku. Týkají-li se změny, k nimž došlo v důsledku dokazování při hlavním líčení, skutečností, které ve svém souhrnu tvoří jednání, bude zachována totožnost skutku, jestliže jednání vylíčené v obžalobě a jednání po změnách (např. při zpřesnění konkrétního jednání pachatele), k nimž došlo v hlavním líčení, budou alespoň částečně totožná (tedy i např. v částečné shodě časového vymezení), a totéž platí, pokud jde o následek (srovnej zejména usnesení Nejvyššího soudu ze dne 10. ledna 2007 sp. zn. 7 Tdo 1480/2006). Odvolací soud připomíná, že uvedené zásady byly opakovaně judikovány ze strany Nejvyššího soudu, proto odvolacímu soudu zůstává utajeno, z jakých důvodů tyto zásady soud prvního stupně nepromítl do svých úvah.

34. V obecné rovině se odvolací soud rovněž může vyjádřit k právnímu názoru soudu prvního stupně, který vyjádřil v bodě 74. odůvodnění napadeného rozsudku. Soud prvního stupně k alternativnímu návrhu státní zástupkyně ve vztahu k právní kvalifikaci stíhaného jednání zaujal poměrně stručné stanovisko, že příprava musí směřovat ke konkrétnímu trestnému činu, ne k pouhému podezření z možného páčání blíže neurčené trestné činnosti. S tímto lze obecně souhlasit, ale v této trestní věci je tento právní názor zcela předčasný, pokud soud prvního stupně prozatím neprovedl k důkazu komunikaci z aplikace Sky ECC, na kterou odkazuje, jakožto na „zásadní“ důkaz, státní zástupkyně. Odvolací soud ukládá soudu prvního stupně, aby komunikaci v aplikaci Sky ECC provedl řádně k důkazu, kdy následně bude reagovat nejen na námitky státní zástupkyně ve vztahu ke zjištěním, které státní zástupkyně z uvedené komunikace dovozuje, ale zaujme stanovisko i k námitkám obžalovaných, které k uvedené komunikaci vznesli v průběhu nalézacího řízení.

35. Za poněkud problematické musí odvolací soud označit i hodnocení řádně provedených důkazů ze strany nalézacího soudu, které odporuje ustanovení § 2 odst. 6 trestního řádu. V této souvislosti je nutné (stále ještě v obecné rovině) konstatovat, že vrchní soud napadený rozsudek shledal nepřezkoumatelným, kdy některé důkazy soud prvního stupně opomněl vůbec hodnotit (při zohlednění odůvodnění napadeného rozsudku ve vztahu k námitkám státní zástupkyně). Tedy vady rozsudku spočívají i v tom, že se soud prvního stupně náležitým způsobem nevyřadil se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí.

36. Odvolací soud postrádá komplexní hodnocení důkazů soudem přímo provedených, ve spise založených a dostupných, a to jak z pohledu skutečností z nich vyplývajících a jejich vzájemných souvislostí, tak z pohledu časové osy jednotlivých událostí a na to navazujících jednotlivých kroků a úkonů konkrétních osob. [příjmení] osu jednotlivých událostí a úkonů zde odvolací soud akcentuje i s ohledem na právní kvalifikaci, které se alternativně domáhá státní zástupkyně, neboť v obecné rovině lze v páčání trestného činu rozlišit určitý průběh, a to od pojetí myšlenky spáchat trestný čin přes její vyjádření, přípravné jednání, pokus uskutečnění záměru spáchat trestný čin a dokonání činu. I odvolací soud souhlasí s námitkou obžalovaných, že za pouhou myšlenku, ale zpravidla ani její projev, nelze trestním právem postihovat. Nicméně bude na soudu prvního stupně, aby pro určení hranice mezi beztrestným vyjádřením úmyslu čin spáchat, pokud dospěje k závěru, že tento byl prokázán, který přípravou ještě není, a situací, kdy jde již o vytváření podmínek pro spáchání zvláště závažného zločinu, a tedy o přípravu podle § 20 odst. 1 trestního zákoníku, zhodnotil konkrétní okolnosti komplexně a z pohledu skutečností z nich vyplývajících.

37. Soud prvního stupně v odůvodnění napadeného rozsudku důkazy sice podrobně vyjmenovává a popisuje, ale již je následně komplexně nehodnotí. Částečně hodnotí pouze ty důkazy, které podporují zprošťující výrok, nicméně činí tak izolovaně, kdy se vůbec nezaobírá možností hodnotit tyto důkazy i ve vztahu k ostatním důkazům v jejich případné provázanosti. Pokud se rozhodl nepřiznat důkazům patřičnou váhu, pak by se měl znovu a lépe vypořádat s poznatky vzešlými z doposud provedeného dokazování.

38. Odvolací soud považuje za vhodné, aby si soud prvního stupně vyhodnotil majetkové poměry jednotlivých obžalovaných jednak k začátku a jednak ke konci (23. 8. 2022) trestněprávně relevantního jednání. Soud prvního stupně majetkové poměry obžalovaných podrobně popisuje pod body 52. až 56. odůvodnění napadeného rozsudku, ale následně tyto poměry nepodrobuje řádnému zhodnocení. Je zcela zřejmé, že výdaje obžalovaných převyšovaly jejich legální příjmy, a to nikoli v nepodstatné míře. Zároveň je zřejmé, že obžalovaní [příjmení] a [jméno] provozovali vozidla ve velmi vysoké pořizovací ceně, resp. akontace. Soud prvního stupně k těmto skutečnostem, které mohou osvětlovat motivaci a cíl spáchání trestněprávně relevantního jednání, které je kladeno obžalovaným za vinu, nepřikládal žádnou váhu a řádně je nehodnotil.

39. V návaznosti na majetkové poměry obžalovaných je nutné, aby se soud prvního stupně řádně zaměřil na tzv. legální činnosti obžalovaných, zejména na obsah pracovní činnosti obžalovaného [jméno] [jméno] vyplývající z jeho zaměstnání ve společnosti L a zároveň i na podnikatelskou činnost obžalovaného [jméno] [příjmení], a to jak na tu důkazně podloženou, tak i tu jím proklamovanou. Ve vztahu k pracovní činnosti obžalovaného [jméno] [jméno] státní zástupkyně správně namítá, že soud prvního stupně nehodnotí sdělení zaměstnavatele – společnosti L a ani svědeckou výpověď svědka [jméno] [příjmení]. Je nutné, aby si soud prvního stupně řádně zhodnotil, zda-li veškerá činnost, kterou prováděl obžalovaný [jméno] [jméno] při dovozu banánů, a to ve vztahu k zajišťování dopravy, zajišťování konkrétních dopravců, konkrétních informací o dopravě, konkrétních informacích o kontejnerech, konkrétních datech dodávek atd. vyplývala z jeho pracovní činnosti ve společnosti L nebo byla tímto rozsahem nestandardní a z jakých důvodů a v jakém rozsahu. V tomto směru se jeví důkazní návrh státní zástupkyně na výslech svědka [jméno] [příjmení] opodstatněným. Právě i tento svědek měl komunikovat s obžalovaným [jméno] [jméno] při dovozu banánů a zejména by se tento svědek mohl vyjádřit k požadavku na změnu dopravce a k požadavku na dovoz banánů v kontejnerech. Soud prvního stupně musí vyhodnotit, z jakých důvodů obžalovaný [jméno] [jméno] některé konkrétní okolnosti související s dovozem banánů pro společnost L sdílel se spoluobžalovaným [jméno] [příjmení]. Z jakých důvodů ho seznamoval se skutečnostmi ve vztahu ke společností CARGO HORTIM, HORTIM a AZ TRANS. Z jakých důvodů tyto informace byly směrovány i k obžalovanému [příjmení] [příjmení], případně dalším osobám. V tomto směru si musí řádně

vyhodnotit i zajištěnou elektronickou komunikaci jednotlivých obžalovaných, a i dalších osob, na kterou poukazuje státní zástupkyně.

40. Soud prvního stupně zcela opomenul konkrétně hodnotit zapojení dalších osob, které měly podle verze státní zástupkyně participovat na trestněprávním jednání, a to zejména [jméno] [příjmení]. U této osoby je nutné osvětlit, z jakých důvodů právě obžalovaný [jméno] s obžalovaným [příjmení] řešil, že [jméno] [příjmení] nechce pokračovat při přepravě kontejnerů s banány, jak vyplývá z telefonické komunikace ze dne 3. 6. 2022. Z jakých důvodů měl být o této skutečnosti informován obžalovaný [příjmení] [příjmení]. Soud prvního stupně nesmí pominout hodnotit, z jakých důvodů chtěl [jméno] [příjmení] ukončit spolupráci při zajišťování dopravy a jeho obavy, které rovněž řešil obžalovaný [jméno] s obžalovaným [příjmení] dne 3. 6. 2022. Rovněž si musí zhodnotit, z jakých důvodů se vůbec tato osoba zapojila do přepravy, kdo vznesl požadavek, aby tato osoba, případně společnost, byla zapojena do přepravy, a to i přes vyšší cenu dopravy.

41. Soud prvního stupně dospěl k závěru, že komunikace by mohla indikovat pašování, ale z provedeného dokazování podle něj nevyplývá, co mělo být ze strany obžalovaných pašováno. Připouští, že se obžalovaní stýkali s osobami napojenými na obchod s drogami, ale tato skutečnost neprokazuje, že by obžalovaní konkrétně manipulovali nebo obchodovali s kokainem, kdy chybí konkrétní důkaz o fyzické manipulaci s kokainem či jeho přepravě konkrétním obžalovaným. K této argumentaci opětovně odvolací soud konstatuje, že ji považuje za předčasnou, pokud soud prvního stupně řádně neprovedl k důkazu komunikaci z aplikace Sky ECC. Soud prvního stupně rovněž opomněl (mimo jiných důkazů) zhodnotit skutečnosti zjištěné z rozhovoru obžalovaného [příjmení] s obžalovaným [příjmení] dne 16. 3. 2023 (protokol o sledování pod bodem 41. odůvodnění napadeného rozsudku), kde jmenovaní řeší záchyt drogy (kokainu) v řetězci Kaufland ve smyslu, „...stejně matroš...to nebylo naše...“. Podle názoru odvolacího soudu by měl soud prvního stupně s ohledem na svou prozatím nepřesvědčivou argumentaci vztahující se k pochybnostem ohledně významu schůzek obžalovaných a dalších osob (vyplývajících z protokolů o sledování a z odposlechů a záznamů o telekomunikačním provozu, konkrétně body 35. až 47. a 49. odůvodnění napadeného rozsudku) daleko důsledněji analyzovat danou důkazní situaci ve své plné šíři, a nikoli jen s odkazem na zásadu in dubio pro reo naslouchat obhajovacím verzím obžalovaných. Samotný, „rozbor“ důkazní situace, tak jak plyne z bodů 68. a 69. odůvodnění napadeného rozsudku, je totiž neúplný, nejasný, nepřesný a nepřezkoumatelný, ačkoliv podle požadavků ustanovení § 125 odst. 1 trestního řádu by soud měl v odůvodnění rozsudku mimo jiné uvést, jakými úvahami se řídil při hodnocení provedených důkazů, zejména pokud si vzájemně odporují. Odvolací soud musí v této souvislosti upozornit soud prvního stupně, že opomenutými důkazy jsou nejen důkazy neprovedené bez řádného odůvodnění, ale rovněž důkazy provedené, které ovšem nebyly podrobeny řádnému hodnocení ze strany soudu.

42. Výše uvedené závěry odvolacího soudu lze vztáhnout i ke komunikačnímu prostředku, který obžalovaní označovali jako, „dárce“. I odvolací soud se ztotožňuje s námitkou státní zástupkyně, z jakých důvodů by obžalovaní (a další osoby) komunikovali prostřednictvím přizpůsobeného komunikačního prostředku, jehož koupě – přizpůsobení, nebyla levnou záležitostí, navíc musela být řešena v cizině, pokud by prostřednictvím tohoto komunikačního prostředku řešili legální obchodní činnost, jak proklamovali.

43. Pokud soud prvního stupně uzavírá, že se obžalovaní v rámci komunikace nikdy nevyjadřují o drogách, tedy ani o kokainu, pomíjí, že při konverzaci obžalovaní i další mluvčí sice zpravidla užívali takové pojmy, které s drogami nesouvisí, současně je nutné upozornit, že pokud by tyto pojmy měly mít svůj obvyklý obsahový význam, pak by hovory a zprávy nedávaly příliš rozumný smysl, jak nepřímou poukázala státní zástupkyně. Soud prvního stupně si bude muset vyhodnotit, jaký význam bude přikládat pojmem, „chleba“ (sledování osob a věcí FEZU03) a, „matroš“, případně dalším pojmem v rámci komunikace jak obžalovaných, tak i dalších osob.

44. Odvolací soud pokládá za potřebné zdůraznit, že nic z výše uvedeného neznamena, že by dával soudu prvního stupně pokyn, s jakým výsledkem má ve vztahu ke všem shora naznačeným otázkám hodnotit provedené důkazy. Tento postup mu ostatně nepřisluší, neboť hodnocení důkazů a v návaznosti na to i odsuzující či naopak zprošťující výrok o vině je primárně věcí soudu nalézacího. Ovšem odvolací soud je oprávněn a povinen mimo jiné zkoumat (neboť mu to ukládá zejména ustanovení § 258 odst. 1 písm. b), c) trestního řádu), zda soud prvního stupně provedl úplné dokazování ve smyslu § 2 odst. 5 trestního řádu a v návazně se při jeho hodnocení řídil ustanovením § 2 odst. 6 trestního řádu, tedy důkazy hodnotil jednotlivě a v jejich souhrnu a v této souvislosti se náležitě vypořádal se všemi relevantními okolnostmi, jež mohou mít význam pro otázku viny či nevin obžalovaných. Takto v nalézacím řízení rozhodně postupováno nebylo. Ostatně i Ústavní soud v rámci své rozhodovací činnosti (viz kupříkladu jeho nálezy ze dne 7. 9. 2009 sp. zn. I. ÚS 1922/09, ze dne 14. 4. 2011 sp. zn. I. ÚS 109/11, ze dne 5. 3. 2013 sp. zn. II. ÚS 3564/12, ze dne 9. 1. 2014 sp. zn. III. ÚS 1980/13 a ze dne 21. 6. 2016 sp. zn. I. ÚS 794/16) vyložil, že odvolací soud nemůže závazně hodnotit důkazy, které sám neprovede a nemůže si ani na soudech nižších stupňů jiné konkrétní hodnocení důkazů vynucovat, tedy nemůže sám nahrazovat hodnocení důkazů, které provedl pouze soud prvního stupně, a tím své vlastní hodnocení, skrze zákonem danou závaznost názorů vyššího soudu, prosazovat navzdory zásadě ústnosti a přímosti trestního řízení. Naproti tomu může odvolací soud rozvést, proč jsou skutková zjištění soudu prvního stupně jako soudu nalézacího vadná, v čem je třeba je doplnit či k jakým důkazům je třeba ještě přihlídnout. Odvolací soud je proto oprávněn například zavázat soud prvního stupně, aby se vypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí, odstranil nejasnosti nebo neúplnosti svých skutkových zjištění, případně aby některé důkazy zopakoval nebo provedl další důkazy.

45. S ohledem na výše uvedené odvolací soud shrnuje, že soud prvního stupně opomenul hodnotit valnou většinu důkazů, které sice v rozsudku vyjmenoval, ale nepodrobil řádnému hodnocení, jak správně namítá státní zástupkyně. Odvolací soud nemůže nahradit absentující hodnocení důkazů svým vlastním, proto v tomto rozhodnutí toliko nastínil okruhy důkazů, kterým soud prvního stupně musí věnovat v novém řízení pozornost. Na tyto důkazy musí nahlížet komplexně a řádně je podrobit hodnocení, a to včetně jejich případné vzájemné provázanosti nebo náležitě zdůvodnit, z jakých důvodů tyto důkazy neprokazují okolnosti a činnosti jednotlivých osob, zůstávají osamoceny bez návaznosti na důkazy další atd.

46. Odvolací soud uložil soudu prvního stupně provést k důkazu komunikaci z aplikace Sky ECC a dále vyslechnout svědka [jméno] [příjmení]. Pokud jde o provedení dalších důkazů, hodnotící argumentace k již provedeným důkazům v napadeném rozsudku z valné většiny absentuje a částečně je neúplná a není tak dostatečně zřejmé, zda úvahy soudu prvního stupně při posuzování stávajících důkazů mohou ve vztahu k jím učiněným skutkovým závěrům obstát z hlediska zásady zjištění skutkového stavu bez důvodných pochybností ve smyslu § 2 odst. 5 trestního řádu. Je tedy na soudu prvního stupně, aby zvážil, zda skutečně dokazování, po jeho doplnění v intencích shora, lze pokládat za dostatečné anebo se jeví potřebným je v některém směru doplnit.

47. Ze shora uvedeného je tudíž zřejmé, že odvolací soud shledal námitky uplatněné státní zástupkyní, oprávněnými a opodstatněnými, přičemž nad jejich rámec zjistil další vadu a nedostatek napadeného rozsudku, a to u výroku o trestu ve vztahu k obžalovanému [příjmení] [příjmení] v odsuzující části rozsudku.

48. Obžalovaný [příjmení] [příjmení] byl napadeným rozsudkem uznán vinným pro jednání, že od blíže nezjištěné doby do dne 28. 11. 2023 do 05:51 hodin, kdy byl podle § 76 odst. 1 trestního řádu zadržen policejním orgánem, v Praze 10, v rodinném domě na adrese Nad horizontem 257/15, bez příslušného povolení přechovával revolver xanon-141x & Wesson, model 637-1, ráže 38 Special, výrobního čísla CAW3270, včetně 5 kusů střeliva ráže 38 Special uložených v těle zbraně, ačkoliv nikdy nebyl držitelem zbrojního průkazu, přičemž uvedená zbraň je, podle § 5

zákona č. 119/2002 Sb., o zbraních, zbraní kategorie „B“ k jejímuž nabytí a držení je podle § 12 zákona č. 119/2002 Sb., třeba povolení a její následná registrace u příslušného orgánu, což obžalovaný neučinil. Soud prvního stupně shora uvedené jednání právně kvalifikoval jako přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku, za který obžalovanému uložil podle § 67 odst. 2 písm. b), odst. 3 trestního zákoníku ve spojení s § 68 odst. 1, 2 trestního zákoníku peněžitý trest ve výměře 100 celých denních sazeb o výši 100 Kč, tj. v celkové výši 100 000 Kč.

49. Z výše uvedeného je zcela zřejmé, že výrok o uloženém peněžitého trestu je stížen početní vadou, neboť 100 celých denních sazeb o výši 100 Kč dává celkovou částku 10 000 Kč a nikoli celkovou částku 100 000 Kč, se kterou argumentuje soud prvního stupně i v rámci odůvodnění rozsudku. V podrobnostech bod 65. odůvodnění napadeného rozsudku. Soud prvního stupně si tuto početní vadu po vyhotovení rozsudku uvědomil, kdy se pokusil tuto vadu zhojit opravným usnesením, které však právní moci nenabýlo, když usnesení následně nebylo doručeno obžalovanému [příjmení] [příjmení]. V této souvislosti odvolací soud upozorňuje, že se seznámil se zvukový záznamem o průběhu hlavního líčení konaného dne 30. 5. 2025, kdy bylo ověřeno, že soud prvního stupně výrok o trestu vyhlásil, v 100 celých denních sazeb o výši 100 Kč, tedy jeho následný postup podle § 131 odst. 1 trestního řádu byl v rozporu se zákonem, neboť soud prvního stupně pominul, že opravu ve vyhotovení rozsudku a v jeho opisech může učinit pouze tak, aby vyhotovení rozsudku bylo v naprosté shodě s obsahem rozsudku, jak byl vyhlášen.

50. Jak bylo již výše uvedeno, napadený rozsudek byl vyhlášen ve shodě s písemným vyhotovením, tedy s chybou v počtu - násobku. S přihlédnutím k upřesňujícímu odvolání státního zástupce Vrchního státního zástupce v Praze, proto odvolací soud ve vztahu k odsuzující části napadeného rozsudku zrušil toliko výrok o trestu ve vztahu k obžalovanému [příjmení] [příjmení], když proti výroku o vině žádná ze stran nebrojila opravným prostředkem.

51. S ohledem na vše výše uvedené odvolací soud podle § 258 odst. 1 písm. a), b), c) trestního řádu napadený rozsudek zrušil ve výroku, jímž byli obžalovaní [příjmení] [příjmení], [jméno] [jméno] a [jméno] [příjmení] zproštěni obžaloby a ve výroku o trestu ve vztahu k obžalovanému [příjmení] [příjmení], neboť se soud prvního stupně řádně nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí a rovněž výrok o trestu byl stížen početní chybou. Jelikož skutková zjištění vztahující ke zprošťujícímu výroku napadeného rozsudku jsou nedostatečná, je nutno dokazování nejen doplnit, ale rovněž takto získané nové poznatky posuzovat ve spojení s již provedenými důkazy a zjištěné okolnosti činu znovu po právní stránce uvážít a učinit rozhodnutí nové, nezbylo než v rozsahu výše uvedeném věc vrátit soudu prvního stupně podle § 259 odst. 1 trestního řádu. Pokud odvolací soud rozhodoval v neveřejném zasedání, postupoval podle § 259 odst. 1 trestního řádu i ve vztahu k výroku o trestu u obžalovaného [příjmení] [příjmení]. Soud prvního stupně se tedy bude muset po vrácení věci vypořádat se všemi shora uvedenými výhradami odvolacího soudu a nedostatky rozsudku, kdy bude respektovat ustanovení § 125 odst. 1 trestního řádu.

Poučení:

Proti tomuto usnesení není řádný opravný prostředek přípustný.

Praha 8. prosince 2025

Mgr. Kamila Elsnicová
předsedkyně senátu